

[Statsministeren.]

ønsket — måske særlig på baggrund af de dramatiske begivenheder, der havde udspillet sig omkring topmødet. Men da debatten var overstået og man tænkte igen, hvad der var sagt, ikke alene i den saglige og forsigtige redegørelse fra udenrigsministeren — og det er sikkert fornuftigt at være forsigtig som udenrigsminister i Danmark — men også af de forskellige ordførere, er det vel ikke for meget sagt, at man måtte komme til det resultat, at der her i tinget — og her taler jeg kun om de 3 regeringspartier og de konservative og venstre — i alle hovedtræk var opslutning omkring den udenrigspolitik, som regeringen fører. Hertil vil man måske svare, at sådan har det jo ofte været her i landet, det er ikke så særlig nyt, men der er dog et træk heri, som ikke før har været til stede, og det er, at ikke alene er der en almindelig samling i dag omkring udenrigspolitikken, men vi kan vel også hævde, at bortset fra de, skal jeg sige småpolitiske betragtninger, som enkelte ynder at fremdrage under storpolitiske debatter, er der også almindelig enighed omkring vort forsvar. Jeg synes nu ikke, at det er noget helt dårligt resultat for en regering at kunne vise hen til efter 3 års samarbejde, at det er lykkedes at holde sammen omkring den udenrigspolitiske linje, og at det er lykkedes at få gennemført en forsvarsordning, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen — og der skal lyde en tak herfor — betegnede som noget af det mest positive, der var gennemført herhjemme. Det tyder jo heller ikke på — det kan jeg sige i en indskudt bemærkning — at regeringen ikke har været i stand til at forhandle, det tyder heller ikke på, at regeringen har lagt særlig diktatoriske tilbøjeligheder for dagen.

Jeg vil derefter vende mig lidt til vor økonomi, og det kan være så meget desto rimeligere at gøre det på baggrund af, at det, der skilte os så stærkt for 3 år siden og har gjort det siden da, er, hvilken stilling vi skal tage til landets økonomi. Jeg nævnte før, at man ikke havde stor tillid til regeringens evner på dette område. Jeg skal ikke fremdrage tal for den økonomiske udvikling; jeg tror ikke, det er nødvendigt alene af den grund, at der her i dag har været ført en debat, hvor der ikke på ét

eneste punkt blev nævnt et tal vedrørende vore økonomiske forhold fra oppositionens side. Der blev nævnt noget om statsfinanserne, det ved jeg godt — det ærede medlem hr. Poul Møller ser så undrende ud — men der blev ikke fremført kritik af produktion, beskæftigelse, valuta eller noget af de centrale økonomiske områder, som før har stået i centrum for drøftelserne, og baggrunden for dette er naturligvis, at det er svært, når man ser på, hvad der er hændt, at fremføre en særlig stærk kritik.

Har det nu været en periode, hvori det har været ganske let at holde økonomien inden for de rammer, som vi gerne ser, og samtidig øge den økonomiske aktivitet? Her fremdrages det ofte — det er også fremdraget fra regeringens side — at naturligvis har vi haft et bedre bytteforhold, og naturligvis har vi også på en række andre områder på grund af højkonjunkturer ude i verden haft vinden med os; men man kan da også samtidig pege på, at der i de 3 år er sket ganske væsentlige ting i samhandelsforholdene, og det har ikke altid været en helt let opgave at tage stilling til de forslag, der har været fremsat. Det er lykkedes — ikke altid under fuldstændig enighed her i salen, men det er dog lykkedes som helhed at redde Danmark igennem disse forhandlinger, og det er lykkedes udenrigsministeren på en måde, der har fået tilslutning fra langt den største del af vort erhvervsliv, og i samklang med vort erhvervsliv, og det hvad enten det har drejet sig om markedsplaner, hvori flere lande deltager, eller, som ofte, meget komplicerede og vanskelige tosidede handelsforhandlinger.

Ser vi på den anden side af sagen, den omstilling af vor økonomi, som skal foregå herhjemme, efter at vi nu er blevet medlem af de syv, og hvor vi jo først, som det ærede medlem hr. A. C. Normann så rigtigt sagde, fra 1. juli i år skal til egentlig at se virkningerne, så har det også vist sig i den samling, der er forløbet ved drøftelserne omkring ændringerne i toldloven, omkring afviklingen af de kvantitative restriktioner og omkring støtten af vor eksport — det lovforslag, der havde navnet Danmarks eksportfond — at regeringen har formået at fremsætte forslag, der kunne ligge til grund for forhandlinger om grundlaget